

[Strøm.]

steren i § 2 har ramt den rette generelle Trangsgænse, en Trangsgænse, som det, efter hvad der er oplyst i Bemærkningerne, har været en hel Rebus at finde frem til. Man har, hvad der kan ses af Bemærkningerne, foretaget en Udregning og er kommet til den i Lovforslaget foreslaaede Aarsindtægt som Maksimum for at faa Mælkehjælp til svangre Kvinder og spæde Børn, nemlig 3 400 Kr. i København, 3 100 Kr. i Købstæderne og 2 950 Kr. i Landdistrikterne med Tillæg af 600 Kr., 550 Kr. og 500 Kr. i hvert af de Omraader, jeg her omtaler, for hvert hjemmевærende Barn under 18 Aar. Formuegrænsen svarer derimod til den for Optagelsen i en statsanerkendt Sygekasse for Forsørgere gældende.

Da jeg saa denne Udregning, kom jeg til at tænke paa, om det dog ikke havde været lettere for alle Parter, om man havde givet denne Hjælp til alle Mødre, der er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse for ubemidlede, selv om der blev flere, der skulde have Hjælp og det dermed blev noget dyrere for Staten. Det var dog en lettere Ordning for Mødrene, for Lægerne, for Mødrehjælpsinstitutionerne og for offentlige Kontorer, at det var Sygekassebogen, der gav denne Ret, fremfor at alle disse Parter efter Lovforslaget skal til at granske i vedkommende Kvindes økonomiske Forhold, før hun kan henvises til Mælkehjælpen. Rent umiddelbart vilde jeg mene dette, men det kan jo være, der er Ting, der taler for den af Ministeren foreslaaede Ordning, som jeg ikke har gennemskuet, men som er afgørende for Ministerens Stilling.

Jeg maa altsaa indstille paa Socialdemokratiets Vegne, at det bliver Medlemskab af en statsanerkendt Sygekasse for ubemidlede, det vil sige Sygekassebogen, der giver Ret til denne Mælkehjælp.

Socialdemokratiet vil, som sagt, gerne medvirke til Videreførelse af Lovgivningen om Mælkehjælp til svangre Kvinder og smaa Børn, men vi er ogsaa i høj Grad interesseret i Rabatkort til Indkøb af Levnedsmidler til økonomisk daarligt stillede Medborgere, og jeg vil senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, for at vi virkelig kan faa en indgaaende Drøftelse af, om det er den højtærede Arbejds- og Socialministers Mening, at det kun skal være disse 2,4 Mill. Kr., der skal afløse de 50 Mill. Kr., som aarligt paa dette Omraade har været stillet til Raadighed for de økonomisk daarligt stillede her i Landet.

N. Chr. Christensen: Dette Lovforslag har et dobbelt Formaal, dels at borteliminere endnu et Led af Rabatkortordningen, dels at hjælpe de diegivende og svangre Kvinder paa en mere fyldestgørende Maade, end det sker efter den nu gældende Lovgivning. Den højtærede Socialminister har i sin Forelæggelsestale og i Lovforslagets Bemærkninger gjort udførlig Rede herfor, og jeg skal ikke gentage disse Bemærkninger.

Dog vil jeg gerne nævne, at det drejer sig om Gennemførelsen af et Lovforslag, der vil medføre en Udgift for Statskassen paa ca. 2,4 Mill. Kr. om Aaret. Dette vil for Kommunerne medføre en Besparelse paa godt 200 000 Kr. aarlig, idet Forsorogslovens § 239, der aabner Vej for Mælkehjælp inden for et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødselen, i store Træk overflødiggøres.

Ligeledes er der i den midlertidige Lovgivning om Hjælp til Indkøb af visse Levnedsmidler en Bestemmelse, hvorved der stilles visse Beløb til Raadighed for Kommunerne til Hjælp for svangre Kvinder til Indkøb af Mælk. Denne Bestemmelse, som sidste Finansaar var anslaaet til at ville medføre en Bekostning paa næsten 700 000 Kr., bortfalder ogsaa. Vi har jo for Tiden til Behandling i dette Ting et Lovforslag, der gaar ud paa at forbedre Kaarene for Alders- og Invalidere, og efter dette Forslag forhøjes Taksterne saaledes, at Levnedsmiddelrabatten undgaas. Det er en Forenkling og Lettelse, som de gamle og Invalidere vil være glade for, og Ministeren tilsigter ogsaa med det foreliggende Forslag en Ordning, der ikke alene forenkler Mælkehjælpen til de svangre Kvinder, men underbygger den, saaledes at Ordningen for Fremtiden ikke bygger paa de sociale Udvalgs Skøn og Trangsbetømmelse, men alle vil nu komme ind under Begrebet mindstbemidlede, hvorfor der gøres nærmere Rede i Lovforslaget og Bemærkningerne dertil. Det er jo en kendt Sag, at der her i Landet i de seneste Aar er gjort ikke saa lidt for at modvirke Børnedødeligheden. Man kan i denne Forbindelse ikke noksom fremhæve Sundhedsplejerskernes Betydning.

Det foreliggende Lovforslag er paa Linie hermed. Det er derfor en i samfundsmæssig Henseende meget vigtig Lovgivning, og jeg føler Trang til at takke den højtærede Arbejds- og Socialminister, fordi han har udarbejdet og forelagt dette Lovforslag, der gaar videre end tidligere gældende Love, som tager Sigte paa det samme Forhold. Forslaget gaar videre ved, at der sikres de mindrebemidlede svangre Kvinder Hjælp